

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 maja 2019 roku około godziny 18.00 funkcjonariusze Policji w osobach: A. J. i Ł. Z. postanowili zatrzymać do kontroli drogowej pojazd marki S. o nr rej. (...), który jechał ulicą (...) w O. . Po zatrzymaniu w/w pojazdu okazało się , że kierował nim obwiniony S. M.. Z uwagi , iż od w/w funkcjonariusze Policji wyczuli woń alkoholu został przebadany urządzeniem typu A. , które to badanie w pierwszej próbie wykazało , iż miał 0,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie obwiniony odmówił dalszego badania , po czym zaczął się szarpać z funkcjonariuszami Policji. Podczas próby obezwładnienia go , kopnął A. J. , a następnie wbiegł na posesję nr (...) przy ul. (...). Podczas kolejnej próby obezwładnienia go przez funkcjonariuszy Policji , obwiniony wbiegł do stojącego na posesji domu i zamknął się w jednym z pokoi na piętrze na klucz. Funkcjonariusz Policji Ł. Z. przy użyciu drabiny wszedł do tego pokoju przez okno , po czym znalazł obwinionego w szafie. Po przewiezieniu go do Komendy Powiatowej Policji w L. o godzinie 21.38 , został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu typu (...) . Badanie to wykazało iż był trzeźwy. Następnie obwiniony został przewieziony do ZOZ L. Sp. zo.o. , gdzie o 22.55 pobrano mu krew. W badaniu krwi nie stwierdzono obecności alkoholu etylowego w stężeniu powyżej 0,1 %.

Powyższy stan faktyczny , Sąd ustalił w oparciu o : zeznania świadków A. J. /k-15-20,96/ , Ł. Z. /k-8-12,100-101/, protokół z badania stanu trzeźwości /k-5-6v/,protokół z pobrania krwi /k-32-32v/,opinie /k-35-62/,

Obwiniony S. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Wyjaśnił , że zarówno w dniu zdarzenia , jak i w przeddzień zdarzenia nie spożywał alkoholu. W czasie jazdy tuż przed kontrolą drogową zjadł dwa-trzy cukierki Finlandia z niewielką zawartością alkoholu. Obwiniony odmówił drugiego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu , albowiem uważał że był trzeźwy /k-71,96/.

Sąd zaważył , co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , dał podstawę do uznania obwinionego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. Obwiniony S. M. nie przyznał się do winy , jednakże jego wyjaśnienia są niewiarygodne i nie mają potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie , a zwłaszcza w zeznaniach świadków A. J. i Ł. Z.: I tak, świadek A. J. zeznał , że w dniu zdarzenia około godziny 18.00 wraz z Ł. Z. zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki S. , którym jak się potem okazało kierował obwiniony. Z uwagi , iż w/w wyczuli od niego woń alkoholu, został on przebadany urządzeniem typu A. , które to badanie w pierwszej próbie wykazało , iż miał 0,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie obwiniony odmówił dalszego badania , po czym zaczął się szarpać z funkcjonariuszami Policji. Podczas próby obezwładnienia go , kopnął A. J. , a następnie wbiegł na posesję nr (...) przy ul. (...). Podczas kolejnej próby obezwładnienia go przez funkcjonariuszy Policji , obwiniony wbiegł do stojącego na posesji domu i zamknął się w jednym z pokoi na piętrze na klucz. Funkcjonariusz Policji Ł. Z. przy użyciu drabiny wszedł do tego pokoju przez okno , po czym znalazł obwinionego w szafie. W/w został zatrzymany i przewieziony do KPP L.. Podobnie zeznał świadek Ł. Z. . Dodał on , iż po zatrzymaniu obwinionego i przewiezieniu do KPP został on ponownie zbadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu , które wykazało iż był trzeźwy. W jego ocenie gdyby obwiniony zjadał cukierki z alkoholem , to poddał by się drugiemu badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu , które wykazałoby , iż jest trzeźwy. Nie miałby powodów, aby uciekać i tym samym opóźnić kolejne badanie. Świadek w ciągu długoletniej pracy w Policji nigdy nie spotkał się z takim irracjonalnym zachowaniem jakie zaprezentował obwiniony w dniu zdarzenia, a miał do czynienia z osobami zarówno po dopalaczach , jak i narkotykach.

Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków , albowiem są zgodne co do istotnych okoliczności przedmiotowego zdarzenia , nadto mają pokrycie w protokole z badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu.

Sąd dał także wiarę opiniom przeprowadzonym przez Instytut (...) Sp. z o.o., albowiem są jasne , pełne i nie budzą zastrzeżeń Sądu i stron . Co prawda wynika z nich , iż w badanej krwi obwinionego nie stwierdzono obecności alkoholu etylowego w stężeniu powyżej 0,1% , jednakże krew od w/w pobrano dopiero o godzinie 22.55 , a więc prawie pięć godzin od pierwszego badania jego stanu trzeźwości analizatorem wydechu.

Sąd dał także w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Mając na względzie powyższe , należy uznać , że wina obwinionego jest bezsporna oraz , że została mu udowodniona w toku przedmiotowego postępowania karnego.

S. M. został obwiniony o to ,że: w dniu 17 maja 2019 roku około godz. 18:00 w msc. O. ul. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (I badanie 0,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) , kierował pojazdem marki S. o nr rej. (...), tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.

W przepisie art. 87 § 1 kw ustawodawca penalizuje zachowanie sprawcy, polegające na prowadzeniu pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka.

W ocenie Sądnie ma żadnych wątpliwości , że obwiniony swoim zachowaniem w dniu zdarzenia wyczerpał znamiona w/w przepisu . albowiem kierował samochodem marki S. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie po użyciu alkoholu.

Z tych względów , Sąd uznał obwinionego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 87§1 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 złotych.

Wymierzona kara grzywny jest dostosowana do możliwości majątkowych i zarobkowych obwinionego , który osiąga miesięczny dochód w kwocie 3200 złotych .

Na podstawie art. 87§ 3 kk Sąd orzekł wobec obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 miesięcy . Zdaniem Sądu jest to okres na jaki należy wyeliminować obwinionego z ruchu lądowego.

Na podstawie art. 29§3 kw Sąd nałożył na obwinionego obowiązek zwrotu prawa jazdy do właściwego Wydziału Komunikacji , albowiem dokument ten nie został mu odebrany.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 118 kpw .